

dosarul nr. 2ra-1616/2020

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (P. Păun)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (N. budăi, E. Palanciuc, A. Malîi)

ÎNCHEIERE

18 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al

Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Pîrău Nicu, reprezentat de avocatul Vasilachi Alexandru,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Pîrău Nicu împotriva Companiei de Asigurări „Asterra Grup” Societate pe Acțiuni cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare, penalității, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 16 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Pîrău Nicu și a fost menținută hotărârea din 23 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani

c o n s t a ț ă

La 05 decembrie 2018 Pîrău Nicu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Companiei de Asigurări „Asterra Grup” Societate pe Acțiuni cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare, penalității, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată Nicu Pîrău a indicat că la 06 februarie 2018, între CA „Asterra Grup”, în calitate de asigurător și Scifos Afanasie, în calitate de asigurat, a fost întocmită polița AORCA nr. RCAI003762898, prin care a fost asigurat automobilul de model xxxxx.

A mai indicat că la 29 iunie 2018, în satul Bravicea, r-ul Călărași s-a produs accidentul rutier în rezultatul căruia, automobilul de model „Ford Transit”, cu nr./î xxxxx, condus de către Scifos Afanasie a tamponat automobilul de model „Hyndai Coupe” cu nr./î xxxxx care era staționat, al cărui proprietar este el.

Reclamantul Nicu Pîrău a menționat că potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție, vinovat de comiterea accidentului rutier a fost recunoscut Scifos Afanasie.

A specificat că la 29 iunie 2018 a comunicat către CA „Asterra Grup” SA despre accidentul rutier și a depus cererea de despăgubire, anexând dosarul contravențional și toate actele solicitate pentru despăgubirea persoanei, fiind

asigurat și accesul la bunul avariat. În rezultat, CA „Asterra Grup” SA a deschis dosarul de daune nr. 4830/R/09/2018.

Reclamantul a notat că Sclifos Afanasie a lăsat fără răspuns solicitările de a-l despăgubi, în rezultat a efectuat o expertiză independentă la Expert Auto Plus, astfel a fost întocmit raportul de evaluare nr. 214/09A din 10 septembrie 2018, în baza căruia s-a stabilit că prejudiciul cauzat reclamantului, în calitate de proprietar al automobilului de model „Hyndai Coupe” constituie 45047, 76 lei, luându-se în calcul prețul pieselor de schimb folosite (Pp).

A relatat că CA „Asterra Grup” SA i-a propus o sumă mai mică în calitate de prejudiciu. La 10 octombrie 2018 a depus dezacordul privind suma despăgubirii propuse, totodată a prezentat raportul de evaluare a pagubei pentru plata despăgubirii conform prejudiciului real cauzat.

La 22 octombrie 2018 a primit de la CA „Asterra Grup” SA notificarea din 17 octombrie 2018, prin care pârâtul a menținut mărimea despăgubirii pe marginea dosarului de daune nr. 4820/R/09/2018 în sumă de 24775 lei. A menționat că la 25 octombrie 2018 a fost invitat la sediul pârâtului unde a fost informat că suma propusă în calitate de despăgubire de asigurare este de 24775 lei, în rezultat a solicitat să-i fie achitată această sumă, iar pentru diferența creată pârâtul a fost informat că decizia emisă va fi atacată în instanța de judecată.

Reclamantul a invocat că CA „Asterra Grup” SA prin abuz de încredere și înșelăciune la determinat să încheie o tranzacție de împăcare la 25 octombrie 2018, deși el nu era de acord cu quantumul despăgubirii propuse de către pârât.

La 12 noiembrie 2018 a expediat în adresa pârâtului o cerere repetată privind dezacordul cu situația creată, totodată a solicitat o copie de pe dosarul de daune pe marginea cazului dat și informația corespunzătoare, însă nu a primit nici un răspuns.

Reclamantul Nicu Pîrău după concretizarea cererii de chemare în judecată, a solicitat încasarea de la CA „Asterra Grup” SA în beneficiul său a sumei de 7831, 91 lei cu titlu de pagubă materială, penalitatea legală în sumă de 4748,17 lei pentru perioada 30 septembrie – 01 martie 2019, dobânda de întârziere în mărime de 4567, 87 lei pentru perioada 30 septembrie 2018 – 06 decembrie 2019, taxa de stat suportată la depunerea acțiunii, cheltuielile pentru asistență juridică în mărime de 5000 lei și cheltuielile pentru expertiza efectuată în sumă de 5200 lei.

Prin hotărârea Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani din 23 decembrie 2019, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea nominalizată, la data de 26 decembrie 2019, Nicu Pîrău a declarat apel împotriva hotărârii instanței de fond, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii Judecătoria Chișinău, sediul Centru din 23 decembrie 2019 cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie admisă integral acțiunea.

Prin decizia din 16 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Pîrău Nicu și a fost menținută hotărârea din 23 decembrie 2019 a Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani.

Instanța a stabilit că păgubitul este îndreptățit la despăgubire formată din diferența dintre valoarea autovehiculului de la data producerii accidentului și valoarea rămasă.

De asemenea, instanța a stabilit că rapoartele de expertiză judiciară nr. 737 și 738 din 02 mai 2019 efectuate de către Centrul Național de Expertize Judiciare, care apelantul consideră că urmau a fi puse la baza emiterii hotărârii, nu conțin concluzii cu privire la valoarea rămasă a automobilului.

Iar, raportul de expertiză extrajudiciară nr. 08/14 din 18 septembrie 2019 emis de către Biroul individual de expertiză judiciară, Ursu Maxim a stabilit atât valoarea automobilului la momentul producerii cazului asigurat, cât și valoarea rămasă a automobilului după producerea cazului asigurat.

Astfel, în baza raportului de expertiză enunțat s-a constatat că valoarea părților din autovehicul rămase neavariate, demontabile și valorificabile a automobilului de model „Hyundai Coupe” după accidentul rutier din 29 iunie 2018, constituie 15 555 lei.

Prin urmare, instanța de apel a apreciat drept corectă concluzia instanței de fond care a reținut în calitate de mijloc de probă, raportul de expertiză extrajudiciară nr. 08/184 din 18 septembrie 2019.

În continuare, instanța de apel a evidențiat că în baza raportului de expertiză nr. 08/184 din 18 septembrie 2019, s-a constatat în calitate de pagubă materială suma de 57 019 lei. În acest context, Colegiul a constatat că CA „Asterra Grup” SA a achitat apelantului/reclamantului Nicu Pîrău cu titlu de despăgubire suma de 25 555 lei, în baza ordinului de plată nr. 1053 din 16 noiembrie 2018, cât și suma de 15 909 lei, în baza ordinului de plată nr. 4643 din 24 octombrie 2019, în total suma de 41 464 lei.

Față de cele ce preced, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău ținând cont că valoarea părților din autovehicul rămase neavariate, demontabile și valorificabile constituie suma de 15 555 lei, iar CA „Asterra Grup” SA a achitat către Nicu Pîrău suma de 41 464 lei cu titlu de despăgubire materială, respectiv în total apelantul/reclamantul a încasat suma de 57019 lei ceea ce acoperă în întregime mărimea prejudiciului material constatat prin raportul de expertiză extrajudiciară nr. 08/184 din 18 septembrie 2019. Din care considerente, Colegiul a stabilit că instanța de fond întemeiat a respins pretenția reclamantului cu privire la încasarea de la CA „Asterra Grup” SA în beneficiul său a sumei de 7831, 91 lei.

Succesiv au fost respinse și celelalte pretenții.

La 17 septembrie 2020 Pîrău Nicu, reprezentat de avocatul Vasilachi Alexandru, a declarat recurs împotriva deciziei din 16 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat interpretarea eronată a normelor de drept material, precum și că concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul denotă că Curtea de Apel Chișinău la 16 august 2020 a expediat prin poșta electronică în adresa reprezentantului recurentului copia deciziei integrale. Prin urmare recursul declarat la data de 17 septembrie 2020 este depus în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Pîrău Nicu, reprezentat de avocatul Vasilachi Alexandru, în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Pîrău Nicu, reprezentat de avocatul Vasilachi Alexandru, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Pîrău Nicu, reprezentat de avocatul Vasilachi Alexandru.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Pîrău Nicu, reprezentat de avocatul Vasilachi Alexandru, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru